

בטחוננים

ב־1948 נחלנו ניצחון צבאי, כאשר שני שלישים ממדינות העולם הצביעו למענו באו"ם. בלשו ביניהן שתי המדינות החדות ביותר בעולם, ששיתפו פעולה בפעם הראשונה והאחרונה מאז מיגור הרייך השלישי. ב־1956 כבר התייצב רוב העולם נגדנו, ובכלל זה שתי המדינות האדירות, אך לצידנו עמדו עדיין בריטניה וצרפת.

כיום אין איש עומד לצידנו, מלי בד צרפת. יתכן כי בשעת השי"ן של הסיבוב השלישי, בי"ג 1962 או בי"ג 1963, נעמוד בודדי במערכה. בסיבוב הראשון הנחיל צה"ל למדינה שטחים נרחבים אשר האוי"ם יעדם לערבים. בסיבוב השני נחל צה"ל ניצחון צבאי מדיר עור וותר, אך הבטחוננים שוב לא הר סיף למדינה אף שעל אדמה אחד. מה יהיה בסיבוב השלישי?

במלחמת העצמאות עמדנו מול מיטרים פיזאוליים רקובים ומאוסים. במיבצע סיני כבר עמד מולנו משטר ערבי חדיש ויעיל הרבה יותר, שהיה בכוחו לגייס את התל-הבות המוני.

הסיבוב השני בא שמונה שנים אחרי הסיבוב הראשון. הסיבוב השלישי יבוא, לדברי דיון, שש שנים אחרי הסיבוב השני. רחמימון בין סיבוב וסיבוב הולך וקטן. הפער בין הפוטנציאל המגויס של שני הציודים הולך ומצטמצם. שום פתרון אינו נראה לעין, מלבד הפתרון המעורפל והנבוב של נביאי הבטחוננים עצמם: "באחד הימים ישלימו הערבים עם המציאות..."

א בירי הבטחוננים אוהבים לקרוא לעצמם בשם "אקטיביסטים". אם "אקטיביזם" פירושו: פעלתנות לשמה, הערצת הפעולה גם כאשר ברור מראש שאינה מובילה לשום מקום — הרי אז אין אקטיביסטים כרוי בן-גוריון ונערי. או גם הדלת החורקת היא אקטיביסטית. ואונן המקורי בוודאי היה אקטיביסט. אולם אם אקטיביזם פירושו: שאיפה ל פעולה תכליתית הנושאת פרי, המסוגלת להוליד בטחון ושלום לדור זה ולדורות הבאים — מה לחברה זו ולאקטיביזם?

ההגדרה המתבקשת היא דווקא הפוכה: פאסיביזם. פאסיביזם של מחשבה — כי אבירי ה-בטחוננים לא המציאו אף רעיון חדש אחד מאז 1948 (ואולי נכון לומר: מאז 1905). פאסיביזם של עשייה — כי מזה 13 שנה הם מגייסים את כל כוחות המדינה כדי ל עמוד בסיבוב הבא מול האוי"ם הוולמם ל כלותנו — מבלי לעשות מאומה, בין סיבוב לסיבוב, כדי לשנות את המצב במהותו ו לנתק את השרשרת הניצחית של סיבובים.

פאסיביזם שאינו מתיימר אלא להגן על היש — והמגבר מטבעו את הסכנות המאיימות על היש.

יתכן כי בנו השני של יהודה הפיק ממעשהו הנאה אישית, קצרה ועקרה. יתכן כי אבירי הבטחוננים הנגים מאוד מן ה פוזה הניבורית שלהם, מן הרעש העצום שהם מקימים סביבם, מדיבוריהם הרמים נגד "תבוסים", ו"תורנים", נוסף על התר עלת המפלגתית והאישית שהם מפיקים מן השימוש-לרעה במילה "בטחון". אולם המדינה אינה זקוקה להנאות מפיק פקות אלה. היא זקוקה לאקטיביסטים אמיי תיים — אנשים המסוגלים לתכנן התקפות שלום ונצחיות, לנהל מדיניות דינאמית, לת דור אל לבם של עמים, לסלול דרכים להת פתחות המדינה במרחב.

אנו זקוקים לאנשי-בטחון, כי מובנו האמיתי של המושג: אני שיום המסוגלים ליצור מצב חדש, בו בטחון המדינה יהיה מובטח, ללא מלחמה לחיים-אוילמוות כל כמה שנים.

שוב הגיע הבטחוננים אל יעדו. שוב באה שעתו לשאת פרי, להוליד לנו בטחון מוחלט וסופי — אם לא לעולמי-עדי, הרי לפחות לדור אחד.

אך למחרת היום החלו הדיבר רים על הסיבוב השלישי. עברו חמש שנים. שוב זרם הנשק ל מרחב בכמויות שלא היו כדוגמתו. שוב מזהירים אותנו אבירי הבטחוננים כי מוטב לנו להתכונן למלחמה לחיים או למות, בשנת 1962 (דיין) או לכל היותר בשנת 1963 (אלמוגי). כי האוי"ם בשער, והאוי"ם מגים, המקיפים את המדינה, מוכנים ליונק. כדברי אלמוגי: "מיבצע סיני, שהפר את ההכנות המצריות-סובייטיות, לא פתר את

מן יש גבול, ומאחריו יושבים אלמי אייכ מנים האומרים בפירושו: מה שאייכמן לא סיים — אנחנו נסיים!"

משמע: ברגע זה מוקפת מדינת ישראל, כמו גטו הארשה בשעתו, עליידי שונאים אחוזי-טירוף, שכל מטרתם בחיים אינה אלא להשמיד את אזרחי המדינה — גברים ו נשים, זקנים וטף.

אכן, תמונה מחרידה. שום מריי נה בעולם אינה נמצאת במצב כה איום. וכלי משיים אנו שואלים את עצמנו: כיצד זה קרה?

לפני תריסר שנים חזרנו משדה-הקרב, עטורי ניצחון. אויבנו המנוצחים נאלצו, בזה אחר זה, לכרוע ברך ולבקשנו לחתום

משה דיין: אקטיביזם או פאסיביזם?

עיים על שביתת-נשק. הסכמים שמטרתם היתה להשביט את נשקנו שלנו. נשקם שלהם כבר היה מושבת.

המצב היה כה מצויק, ניצחוננו היה כה מוחלט, עד כי אל אלוהי הבטחון, דויד בן גוריון בכבודו ובעצמו, הורה להפסיק ב אמצע מיבצע צבאי מזהיר ועטורי-ניצחון, שחדר עמוק ללב חזיהאי סיני. לדעתו, שוב לא היה צורך בהכרעה צבאית נוספת. הגה כי כך — ניצחון צבאי מושלם. ה נשק העברי השיג כל אשר ניתן היה ל השיגו. מאז-ההכוחות היה לטובתנו — יותר מכפי שהיה אי-פעם לאחר מכן, יותר מכפי שאפשר לקחת שיהיה אי-פעם בעתיד.

הבטחוננים הגיע אל יעדו. היה עליו לשאת פרי, להוליד את הכ בטחון המוחלט.

ולמחרת החלו הדיבורים על הסיבוב השני.

משך כמה שנים התערער הבטחון בצורה בלתי-נסבלת. תגמול רדף הת קפה והתקפה רדפה תגמול. כמויות של נשק, שלא נראו עדיין כדוגמתן בידי הער בים, זרמו למרחב. רעש הבטחוננים גבר, עד כי הטביע כל קול אחר במדינה. הוא הגיע לשיאו באתר לילה גדול, באוקטובר 1956, כאשר פתחו עוצבות צה"ל במיבצע הבוק שהביאן אל גת התעלה.

אב ז'בוטינסקי יעץ פעם לחסידיו להבחין היטב בין סוגי הרעש השונים. לדוגמה הביא את נשיפת הקטר, הוהסחב מאחריו רכבת ארוכה במעלה ההר, ואת חריקת הדלת, הנעה אנה ואנה על צירים חלודים.

גם הקטר וגם הדלת גורמים ל רעש, אמר ז'בוטינסקי. אבל רעש הקטר מקורו בפעולה מבורכת, ואילו רעש הדלת אין מקורו אלא בחלודה.

כדאי לזכור דוגמה זו בבואנו להטות אוזן לרעש המיוצר לאחרונה עליידי דויד בן גוריון ונערי-הצרה, בשם בטחון המדינה.

***
דידי, בנימין עומרי, טבע לפני חודש, מעל עמודי אתגר, מטבע לשוני חדש, ש נקלט חיש מהר בחיכוח המדינה: בטחוננים.

בטחוננים — כאנטי-תיזה לבטחון. כסילוף מושג הבטחון. כאידיאלוגיה מפלגתית ה מבקשת ליצור, בשם הבטחון, מצב המנוגד לצורכי הבטחון.

בטחוננים — כהגדרת מהותם של דויד בן-גוריון, שמעון פרס, משה דיין ושותפיהם השולטים עי תה כמפא"י והפזורים כימעט כ כל המפלגות האחרות.

לדעת, גם הגדרה זו חיובית מדי. היא מעלה לעיני שומעיה תמונה של חתייה תכליתית לקראת יעד ברור. ואילו אבירי הבטחוננים שלנו רחוקים מאוד מכך.

על כן הייתי מציע תיקון קטן. ההגדרה היא: לאידיאלוגיה זו היא: **בטחוננים.**

***
בנו השני של יהודה השתמט מן ה חיבה שהיתה מוטלת עליו לפי שוקי השבט. מאחר שלא רצה להוליד בן שישא את שם אביו המת, ער, הוא "שיתח ארצה", בזאת נתן את שמו לפעולה שאינה מכחנת לשאת פרי כלשהו — פעולה שאין לה מטרה ותכלית. יורע בעיני ארוני אשר עשה, וימת גם אותה"

מזה 13 שנה שולטת בישראל קבוצה של אנשים הצועקת "בטחון! בטחון!" מבר קר עד ערב, המעלה את הבטחון לדרגת "ערך עליון", המנהלת את המדינה בשם הבטחון, למען הבטחון, באמצעות מערכת הבטחון.

והנה, בשנה ה-13, רחוקה המדינה נה מן הבטחון יותר מכל מדינה אחרת עלי אדמות.

ולא מתנגדי הבטחוננים טוענים כך, אלא ה בטחונניסטים בכבודם ובעצמם. לדבריהם, צפר ייה לכולנו בכל רגע השמדה פיסית. האוי"ם בשער. הערבים זוממים לכלותנו. אם נותר על מנהיגותו של דויד בן-גוריון, הרי נחרץ גורלנו לאבדון בטוח. אם נשכיל לשכנע את בן-גוריון להישאר בשלטון, אך לא נפקיד בידיו שלטון בלעדי, קודרים סיכוינו. אם לא נשיג עוד תריסר מיסטים, אם לא נש מיד את רע"ם לפני שזו תעכל סופית את "הדוקטרינה הצבאית הסובייטית" — דיננו חורבן.

כך אומר ראש-משלתנו בכבודו ובעצמו, המומחה העליון לבטחון המדינה, בתום 13 שנים של שלטון אישי רצוף וכימעט בלתי מוגבל.

יתכן אישור חותך יותר לעקי רותו המוחלטת של הבטחוננים ה שליט?

***
פני שבוע נשא יוסף אלמוגי בנחה שאנן נאום-בחירות מאלף ביותר. אלמוגי, שעלה לגדולה בזכות האגרוף הגס של ה מנגנון, חסר סופיסטיקאציה. על כן יש לו הכישרון להביע את מחשבות אדוניו בצורה הפרימיטיבית ביותר — ועל כך יש לברך. ממה וחמישים מטר מאלם משפט אייכ